

คุณครูครับ จะทำอย่างไรดี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทวีศักดิ์ ญาณประทีป
คณะมนุษยศาสตร์

มีเรื่องน่าเป็นห่วงเรื่องหนึ่งซึ่งพอจะปรารภสู่กันฟังได้ คงไม่ใช่เรื่องหนักสมองนัก เรื่องที่ว่านี้คือการเขียนหนังสือของนักเรียน จาก การที่ได้ตรวจเรียงความของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาศึกษา (ป.กศ.) พบว่าเขียนหนังสือผิดพลาดมาก ที่กล่าวเช่นนี้มีได้หมายถึงคำที่เขียนสะกดการันต์ยาก ๆ ที่มักคิดบ่อย ๆ เช่นเอนก (อเนก) สังเกต (สังเกต) อวสานต์ (อวสาน) ดำรงค์ (ดำรง) คำเหล่านี้เขียนผิดเพราะใช้แนวเทียบผิดและเกิดจากความเคยชิน อย่างนี้พอให้อภัยได้ จึงไม่กล่าวถึงในที่นี้

ก่อนจะกล่าวถึงเรื่องการเขียนหนังสือของนักเรียนขอพูดถึงพจนานุกรมก่อน เพราะพจนานุกรมเป็นเสมือนสารภีภาษาไทย การใช้พจนานุกรมจะต้องเลือกที่พอเชื่อถือได้ ขอยกตัวอย่างพจนานุกรมเล่มหนึ่งเป็นฉบับทันสมัยที่สุด เขียนไว้ที่หน้า 10 ข้อที่ 6 ว่า

“6. ควรเขียน “สาสุข” มากกว่า “สาสุก”

ประการแรกเพราะประชาชนส่วนใหญ่เขียน “ผาสุข” ประการที่สอง “ผาสุก” แปลกันตรงตัวอย่างไทย ๆ เราแปลว่า “หินหรือผาที่ถูกความร้อนจนสุก” ส่วน “ผาสุข” เราแปลว่า “หินหรือผาแห่งความสุข” หรือ “ความสุขอันมั่นคงแบบหินหรือผา” คุณจะเข้าใจดีกว่า เฉพาะอย่างยิ่ง “ความสุข” เราก้ใช้ “ข” สะกดอยู่แล้ว”

ความที่ยกมานี้ ความเห็นประการแรกที่ว่าประชาชนส่วนใหญ่เขียนอย่างนี้ ก็ควรใช้อย่างนี้ เป็นความเห็นที่ผิด เพราะเรื่องที่จะกล่าวต่อไปก็เข้าประเด็นนี้ ส่วนประการที่สอง เป็นเพราะความไม่รู้ ผาสุก เรานำมาจากภาษาบาลี หมายความว่า ความสะอาด, ความสบาย

ขอเข้าเรื่องการเขียนหนังสือของนักเรียน กล่าวคือถ้าว่าคนนิยมเขียนอย่างนี้ ก็ควรใช้อย่างที่คนส่วนใหญ่เขียนกัน เป็นความเห็นที่ผิด เพราะจากการตรวจเรียงความในหลาย ๆ จังหวัด เช่นโรงเรียนทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้และภาคกลาง คำที่เขียนผิด ๆ มักจะตรงกัน เช่นคำว่า พร้อมเพียง (พร้อมเพรียง) ปองดอง (ปรองดอง) เคยคิดว่าคำที่เขียนผิดเหล่านี้อาจเป็นเพราะอิทธิพลของภาษาถิ่น แต่เมื่อพบบ่อย ๆ จึงได้คิดว่าคงไม่ใช่สาเหตุนี้ เพราะภาคกลางและภาคใต้ นักเรียนจำนวนมากก็เขียนอย่างนี้ จึงทำให้คิดต่อไปว่า อาจจะเป็นสาเหตุนี้คือ ปัจจุบันคนพูด ร,ล กล้าไม่ถนัด พูด ร,ล ไม่ชัด หรือไม่นิยมพูดกัน เช่น คำว่าผู้ปกครองก็พูดว่าผู้ปกครอง หรือ ซ่อนเร้น ก็พูดว่า ซ่อนเล่น จึงได้เคยชินและนำมาเขียนกันเช่นนี้ในหลาย ๆ ภาค บางคนอาจคิดว่า เป็นเรื่องไร้สาระ แต่ผู้เขียนเห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญที่คุณครูจะต้องช่วย

กันแก้ไข คำที่ตรวจพบมีอีกมาก เช่น ปล่อยปะละเลย ฟ้อนล้ำ
พินาฏ พินาจ ประสารงาน สงกราน สรงกราน ขาดแคน เสียสระ
มหาสาร กรมเกี้ยว ไม่ลงลอยกัน ปอดภย รอบครอบ ปวอก (สัตว์
ชนิดหนึ่ง) รู้จักร อิสละ อิศละ ฯลฯ ที่ยกตัวอย่างมานี้เป็นคำที่พบ
ว่านักเรียนส่วนหนึ่งเขียนกันแบบนี้ นอกจากสาเหตุที่คนพูด ร,ล กล้า
ไม่ได้หรือ ร,ล ไม่ชัดแล้วอาจมาจากสาเหตุอื่นอีก คือ

1. สมุดแบบฝึกหัดที่โรงพิมพ์ทั้งหลายเขียนขายดีเป็นหน้าเท่า
นั้น ช่วยได้ในการเขียนสะกดการันต์คำยาก ๆ จึงปรากฏว่า นักเรียน
ส่วนใหญ่เขียนสะกดการันต์คำยาก ๆ ได้ถูกต้อง แต่คำง่าย ๆ เขียนผิด
เสมอ ๆ การทำสมุดแบบฝึกหัดจึงมองข้ามปัญหาข้อนี้ไป

2. การฝึกเขียนของนักเรียน สมัยนี้ไม่มากพอเหมือนนักเรียน
สมัยก่อน รวมทั้งข้อสอบสมัยนี้มักเป็นข้อสอบแบบปรนัย คือวงรอบข้อ
ที่เห็นว่าถูก นักเรียนจึงไม่ค่อยได้มีโอกาสเขียนหนังสือมากนัก ที่กล่าว
เช่นนั้น ไม่ใช่ข้อสอบปรนัยไม่ดี ข้อสอบปรนัยนั้นเป็นของดี ประหยัด
เวลาและวัดผลได้คลุมเนื้อหา แต่สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษา ควรฝึก
เขียนให้มากเท่าที่ควร

ขอฝากข้อคิดถึงครูทั่วประเทศว่า อย่าได้มองข้ามสิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ
เหล่านี้ จงช่วยกันเถิดเพื่อลูกหลานไทยและภาษาไทยของเรา.

□ □ □